

Mandoria

Świąteczna opowieść

2021

ROZDZIAŁ I

Jak Raskal ukradł Świąta?

Raskal nie przepadał za Świątami.

Ingerowały w jego rutynę,
a przede wszystkim – zmuszały do
postępowania, do jakiego nie
przywykł. Trzeba bowiem
nadmienić, że jako wolna fretka,
która zawsze chodziła swoimi
drogami i uwielbiała psoty
wszelkiego typu, nie mógł
przywyknąć do świątecznej
życzliwości, ciepła i spokoju.

Jego codzienność od zawsze
pełna była przygód, żartów
i miłych złośliwostek. Święta
w ogóle do tego nie pasowały,
o czym przekonał się dość
wcześnie, jeszcze jako mała fretka.
Chcąc skubnąć mandoriańskiej
lemoniady na ciepło, tradycyjnie
podawanej w okresie
świątecznym, został zrugany
przez Azulejosa.

M

– I to w święta! – kapitan powtarzał. – Wystarczyło poprosić! W Święta takich rzeczy się nie robi.

I chociaż Raskal otrzymał swoją lemoniadę, nieodpłatnie i bez konsekwencji, już na zawsze zapamiętał słowa kapitana.

“W Święta takich rzeczy się nie robi”.

M

Od tamtej pory grudzień kojarzył
mu się z nudą i ograniczeniami.

ROZDZIAŁ II

Wizyta Mikołaja

Gdy Ambasador Leopold ogłosił uroczyście, że Mikołaj zawita w Mandorii, radości nie było końca. Wszyscy Mandorianie zaczęli zastanawiać się, w jaki sposób przyjąć tego wyjątkowego Gościa i jak przygotować miasto na takie wydarzenie. Gildia Kupiecka rozważała nawet sprowadzenie prawdziwego śniegu z samej Laponii!

M

Ekscytowali się więc wszyscy.

Wszyscy, z wyjątkiem Raskala.

Wiedział, że podczas wizyty Mikołaja wszystko to, czego nie lubił w Świątach, będzie jeszcze bardziej istotne. Opanowała go złość. Pierw chciał zamknąć się na miesiąc w kanałach pod dybami w mandoriańskim porcie, lecz potem doszedł do wniosku, że to przecież głupie.

M

Dlaczego miałyby zniknąć, skoro to
Święta powinny zniknąć?

Tak oto zrodził się w jego
głowie plan.

Uprzykrzyć wszystkim Święta!

ROZDZIAŁ III

Świąteczne psoty

Raskal robił to, co kochał. Psocił.
W mniej niewinny i miły sposób,
ale z pasją i zapalem.

Swój plan rozpoczął od ataku
na przyprawę piernikową.
Wiedział, kiedy ładunek pojawi
się w mandoriańskim porcie,
zatem zadanie było proste.

Wystarczyło pomieszać przyprawę
z innym składnikiem, by na dobre
zepsuć świąteczne wypieki.

Raskal zakradł się więc do portu
i wsypał do skrzyni inną,
charakterystycznie słodką
i jednocześnie ostrą przyprawę.
Sam jej zapach drażnił frecie
nozdrza, zatem plan wydawał
się doskonały.

M

Niestety Raskal osiągnął efekt
odwrotny od zamierzonego.

Nie wiedział, że dodał do
przyprawy cynamonu, który
jedynie wzmocnił smak produktu
i przyczynił się do stworzenia
najlepszych pierniczków,
jakie kiedykolwiek powstały.

ROZDZIAŁ IV

Cel: skrzynka Mikołaja

Z piernikami nie wyszło,
ale w Mandorii zaczęły pojawiać
się inne świąteczne akcenty.
Najbardziej irytujące były te
związane z Mikołajem,
a zwłaszcza jeden – skrzynka na
listy. Raskal doszedł bowiem do
wniosku, że wystarczy przechwycić
wszystkie listy i ukryć
gdzieś, gdzie nikt ich nie znajdzie.

Wtedy Mandorianie pomyśla,
że Mikołaj zignorował ich prośby.
Efekt: zrujnowane Święta!

Raskal przygotował się więc
porządnie. Zwędził kupcom wielki,
jutowy wór i nie jadł nic przez
cały dzień, by bez problemu
zmieścić się w otworze na listy.
Po zmroku zakradł się do Suku
i susem wskoczył do skrzynki.

Wysypywał listy jeden za drugim,
nie robiąc sobie przerwy nawet na
oddech. Wreszcie zobaczył dno
i odetchnął z ulgą. Teraz
wystarczyło spakować listy do
worka i szybciotko uciec.

Wyślizgnąwszy się ze skrzynki,
czuł dumę. Spojrzał przez ramię
na czerwone wieczko i uśmiechnął
się do siebie. Wpadł na pomysł,
dzięki któremu utrze nosa
Mikołajowi!

M

Sięgnął po marker, który wziął ze sobą bez celu (a jednak, zdaje się, był to przyływ geniuszu, bo marker przydał się przecież), po czym skreślił imię Mikołaja i dopisał swoje. Dzięki temu na skrzynce powstał napis:
“Listy do Raskala”.

Gdy stawiał już ostatnie kreski, nagle usłyszał ciche westchnięcie.

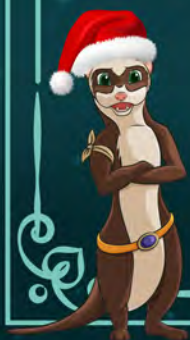

ROZDZIAŁ V

Pojawiła się Lili

Lili trzymała w łapkach jeden z listów. Jak zdradzał napis na kopercie, był to jej list. Raskal poczuł więc nagły strach. Tylko nie Lili! Przeszły go dreszcze po całym futerku. Nie chciał zawieść jedynej fretki w całej Mandorii, na jakiej prawdziwie mu zależało. Tymczasem przyjaciółka stała teraz smutna i zszokowana, z pomietą kopertą w jednej łapce.

M

-Raskal... – wymamrotała cicho,
po czym obróciła się
i wskoczyła między deski.

Chciał ją gonić, lecz było mu
wstyd. Zostawił więc listy na ziemi
i zniknął na mandoriańskich
ulicach. Był to smutny wieczór,
ale na szczęście niedługo potem
zmieniło się wszystko.

ROZDZIAŁ VI

Mikołaj przybył

Następnego dnia Raskal postanowił przeprosić Lili. Wziął ze sobą jej ulubione ciastko i pognął w stronę domu Lady Estelle. Szybko zrozumiał jednak, że nie będzie to takie łatwe, bo do Mandorii przybył Mikołaj. Na ulicach panował gwar, odbywała się nawet parada. Wszyscy celebrowali Święta, których tak bardzo nie lubił!

M

Święta

22

W tłumie dojrzał nawet Lili.
Stała na ramieniu Lady Estelle
i wysuwała swoje smukłe łapki
w stronę Mikołaja, który właśnie
schodził z sań. Cieszyła się
bardzo! Karmelowe oczka
błyszcząły jej jak nigdy dotąd,
a pyszczek sam układał się we
wdzięcznym uśmiechu. Gdy
Mikołaj stanął na równe nogi
i krzyknął głośno “Ho ho ho!”,
Lili klasnęła łapkami.

Wtedy Gość ją dojrzał i bez
wahania pogłaskał między uszami
– tam, gdzie lubiła najbardziej.
– Jaka grzeczna fretka!–krzyknął.
– Dla takich fretek jak ty
mam coś specjalnego...

Schylił się, poprzerzucił prezenty,
po czym wyciągnął jeden, malutki
pakunek. Lili uśmiechnęła się
szeroko. Prezent? Dla niej?!

M

Chwyciła pudełeczko w łapki
i podziękowała skromnie.

Tymczasem Raskał miał
zagwozdkę. Może ten... Mikołaj...
nie jest wcale taki zły? Może te
Święta... mają jednak sens?
Lili się podoba...

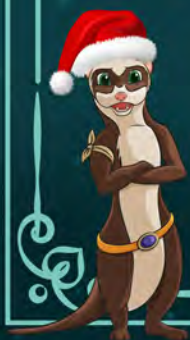
Pokręcił głową. Musiał jedynie
przeprzeć, a potem zniknąć
w swojej kryjówce aż do stycznia.
To wszystko!

ROZDZIAŁ VII

Przeprosiny

Przybył wieczorem, gdy gwar na ulicach już przycichł, a Mikołaj przebywał w jednej z gościnnych komnat. Lili otworzyła mu frecio drzwi w prawdziwie świątecznym nastroju. Na główce miała miniaturową czapkę Mikołajaja, a na jej brzuszku kryło się kilka piernikowych okruszków. Raskal pokazał przyjaciółce ciastko.

M

M

– Chciałem przeprosić za
wyrzucenie listów.

Spodziewał się złości albo co
najmniej zirytowania. Tymczasem
Lili uśmiechnęła się ciepło.

– Raskal – zaczęła pobłaźliwie – Nie
musisz przeproszać. Wystarczy, że
spędzisz te Święta razem ze mną.

M

“Razem... z Lili?!” – pomyślał
sobie i nie dowierzał. Przecież nie
lubił Świąt! Ale z Lili... Z Lili może
byłoby inaczej?

ROZDZIAŁ VIII

Magia Świąt

Raskal nie do końca wiedział, na czym polegają Świąta, ale podobało mu się wspólne jedzenie pierników, śpiewanie kolęd i rozpakowywanie prezentów. Było miło. Nie czuł już irytacji, a chęć psot stała się jakby mniejsza. Gdy uczta się skończyła, Lili usiadła obok Raskala i wręczyła mu ciepły szalik wykonany z mandoriańskiej, fioletowej włóczki.

M

– To dla mnie?

Przytaknęła. Raskalowi zrobiło się głupio, ale podziękował spokojnie, nie zdradzając swoich wątpliwości.

Wtem Lili powiedziała coś, co całkowicie zbiło go z tropu.

– Cieszę się, że spędziłeś Święta razem ze mną.

M³

32

M

Zrobiło mu się tak miło, tak ciepło
na serduszkę, że musiał przestać
udawać.

Lubił Święta!

Naprawdę je lubił i nie mógł już
doczekać się następnych.

M

